

עין משפט
נר מצוה

ע א מיי פ'ג מהל' אצל הלכה [ו] 1:

עא ב ג מיי פ"ה מהל' טירות הל' ח ופ"ג מהל' אצל הלכה ד:

עב ד ה מיי פ"ה מהל' טומאת מת הל' ג טומאת מת לא:

סג עשן רלל:

תורה אור השלם

- לאביו ולאמו לאאחי ולאחותו לא יטפא לקהם במתקם ב נזיר אַלְהִיּוּ על ראשו: במדבר ו 1
- כל ימי הזירי לך על נפש מת לא יבא: במדבר ו 1
- ומן המקדש לא יבא ולא יחלל את מקדש אֲלֹהֵיו בִּי נזיר שָׁמֶן משחת אֲלֹהֵיו עָלָיו אָנִי יקרא כא י:

הגהות הב"ח

(א) גמ' דלורייתא היא והא אמר ר' יתחק: (ב) רש"י ד"ה וטומאה בחיבורין מי הויא ובי דמשור דהי: (ג) ד"ה והא אמר ובי' לא אמרו שיהא:

פ' הרא"ש

ושהיה דהתראות מחלוקת: מקרא פלא דבר הכתוב לא יטמא. כלומר שממלא ומשלים הכל דגם ביאתו לכית שיש בו טומאה בכלל לא יטמא הוה. כשהוא אומר לא יטמא בחיבורין גבי נזיר כתיבי וקרא יתירא הוא להזהיר על הביאה ועל הטומאה כדמפרש בסמוך שאם נכנס באהל המת והתרו בו משום לא יבוא ומשום לא יטמא לוקה שמים הוהיל רובי' באו כא: אבל טומאה וטומאה לא מחייב ב' משום טומאה אי לא פשוט תוספת טומאה בשניה כדמפ' בסמוך: ורב יוסף אמר אפילו טומאה וטומאה אף בלא תוספת טומאה מחייב שמים אי התרו בו אל תטמא אל תטמא: והושיטו לו מתו ומה אחר. מתו או מת אחר דנזיר מוחרר על הקרובים כמו כ"ג: ה"ג יכול יהא חייב ת"ל להחלו ולא גרסי' לא. אלא ורקמן גמירין נזיר מכהן מג"ש דאמר אמו: א"ל רב יוסף ותיקשי ליה מההיא דתנן היה מטמא וכו'. אלא קשיין אהרדי וסמי הק' בריית' מקמי מתני': לא קשיא כאן בחבורין כאן בחבורין בלתי אחר דנזיר קשיין אהרדי וסמי הק' בריית' מקמי מתני': לא קשיא כאן בחבורין כאן בחבורין בעודו מחובר למת אם והושיט לו מת לא מחייב. דמחולל ועומד וזאינו מוסיף טומאה על טומאתו: כאן שלא בחבורי' אחר שפירש ש

מב:

אמר רבה בר רב כהנא: **מקרא מלא** דבר הכתוב **לא יטמא כשהוא אומר לא יבא**. גבי נזיר כתיבי הני קראי להזיירו על הטומאה להזיירו על הביאה כדמפרש בסמוך כשנכנס לזהל המת אס [התרו] זו משום לא יטמא ומשום לא יבא לוקה שמים ושהיה² היו צבת אחת אצל טומאה לא משכחת טמא, ובסמוך מייתי מתני' לאותובי: **דאמר** רב הונא נזיר שעומד בבית הקברות והושיטו לו מתו. דעל דא הקצרות הוא מוחרר ככ"ג³ או מת אחר ונגע זו חייז ואמאי הא מיטמא וקיימא ש"מ אפילו טומאה וטומאה: **אִרְתִּיבִּיה** **אבִּי** הו נזיר שהיה מת מונח לו על כתיפיו וכו' **יבול** **יהא חייב** ת"ש⁴ להחלו. ו¹ בספרי' כתוב ת"ל לא יחללו וי"א דהא לא כתב⁵ גבי אזהרת טומאה וגם בסמוך אמר דהדיא ולהחלו אמא לדרשא⁶ ולהחלו צכסן כתיב ומדמי נזיר לכ"ג ולקמן פרק כהן גדול (דף מת). למדין מהדדי א⁷ לג"ש⁸ מלמנו אמו: **א"5**. רב יוסף ותקשה לך תמתינן דתנן היה מטמא כל היום אינו חייב אלא אחת אמרו לו אל טמא אל טמא חייב על כל אחת ואחת אע"ג דמחולל ועומד: **א"5א** קשיא. אלא ע"כ סמי הך דרייתא מקמי מתני': **5א** קשיא. אביי צא לתנן מתני' וצרייתא כאן שהוא⁹ מחובר למת [והתרו צו] ו¹ ומושיטים לו מת אחר לא מייחזי דה"ל [מחולל] ועומד: כאן שלם צבצורים. שפירש כבר מהמת והושיטו לו מת אחר¹⁰ שפירש מן הראשון ואמרו לו אל טמא אין כאן¹¹ מחולל ועומד הו¹² ותוספת¹² אף זו ציוס צשעה¹³ שנוגע צמת הנוגע [צו] יטמא צצעת

ימים כדדרשנין צפרק אין מעמידין (ע"ז דף לו:). כל אשר יגע זו הטמא יטמא צשעה ודיקרב א¹⁴ מיסאכ¹⁴ ואחרי שפירש תוספת טומאה: **וטומאה** בחיבורין דאורייתא. כלומר וכי צעלמא ו¹ שאר נוגע וכי יהיה הנוגע טמא משום דיקרב דיקרב דלורייתא: והאמר ר' יתחק צר יוס' [לא] אמרו טומאה צצורים. פירוש דיקרב דיקרב אלא לענין תרומה וקדשים צוה אמרינן טומאה¹⁵ שהיה כנוגע¹⁶ צמת לטמא תרומה וקדשים אצל לזיזר לסתור ולהציא קרבן טומאה וכן לענין להמנע מעשות פסח לא העמידו צצריהן ואי דלורייתא מאי שנא: **בבבורי** **אדם באדם**. פי' ר"י שהשלישי הנוגע בא¹⁷נוגע צמת דההוא ודאי מדרבנן טמא צשעה דכי אמר דיקרב דדיקרב דלורייתא דוקא דנגע צנוגע צמת וצפ' אין מעמידין (מ"ש) אמר העיד יוסף צן יועור דיקרב דיקרב מסאכ ופריך דלורייתא הוא לא אשר יגע זו הטמא יטמא ומסיק דלורייתא צצצצצצצצצצצ טמא צשעה שלא צצצצצצצ טומאת ערב ואמו איניה וגזור אף שלא צצצצצצצ טמא צשעה ואמא יוסף צן יועור ושרא ולפירוש ר"י [נפרש] דלורייתא צצצצצצצ היינו ל¹ נגע צנוגע צמת¹⁷ אצל רש"י פירש הסס ואמו איניה וגזרו שלא צצצצצצצ אף אס פירש לגמרי: **מאי שנא** **טומאה וטומאה דלא דהא מיטמא וקא**. ואין כאן תוספת א¹⁸ [וטומאה]¹⁸ קרינא ציה טומאה¹⁹ הא מיטמא וקאי ודומיא²⁰ דטומאה וטומאה דלא לקי כגון מת על כתיפו והושיטו לו מת אחר קודם שפירש מן הראשון טומאה [וציאה] נמי היכא דמת על כתיפו והלך לזהל המת והתרו זו משום לא יבא ומשום לא יטמא הא מיטמא וקאי ואמאי לקי על הביאה ואי צנוגע צמת ופירש ונכנס לזהל המת הא אפילו טומאה וטומאה לוקה שמים שהרי אין כאן מחולל ועומד: **[כאן בבית]**. נכנס צצית צצתוכו מת ולא נטמא קודם לכן אז לקי שמים על לא יטמא ועל לא יבא צצצצצצצ אל הצית צצת צאו שמים עליו: **כאן בשדה**. כלומר כל טומאה וטומאה צלא אהל לא משכחת שיתחייב שמים צצת אחת שהרי אס נגע צצ' ומתים צצת אחת כולה חדא התראה היא דהתראה דלאו דטומאה ידידה²¹ היא ואס היה טעון מת על כתיפו והתרו זו על הטומאה והושיטו לו מת אחר מחולל ועומד הוא ואין כאן תוספת טומאה מן השני. מהר"ס ופ"ה קשה להדין:

שלישה מינין פרק ששי נזיר

מקרא מלא דצר הכסוב. צנויר לא יטמא להם צמוטס להזיירו על הטומאה וכשחזר ואמר כל ימי הזירו לה' על כל א נפשות מת לא יבא חזר והזיירו על ציאת אהל צבו מת לומר לך שאס יטמא צמת וחזר ונכנס צזהל שיש צו מת חייז שמים: **אצל טומאה וטומאה**.

אצל אס נטמא צמת וחזר ונגע צמת אחר צעוד שהוא נוגע צמת ראשון אע"פ שהתרו צו אינו חייז אלא אחת דהא מיטמא וקאי: **דאמר רב הונא נזיר שהיה עומד צצים הקצרות והושיטו לו מתו ומת אחר**. כלומר או מתו או מת אחר. והאי דקאמר מתו לזו דוקא שהוא אינו מותר ליטמא צשום קרוב שלו לא צאציו ולא צאמו: חייב. מלקות אף על טומאות שניה: **איציציה אציי כהן שהיה לו מס מונח על כתיפו כו' יכול יהא חייב ס"ל ומן המקדש לו ילא ולא יחלל**. וה"ה לכהן הדיוט וזיזר נמי: **שאינו מחולל**. שעדיין לא נטמא צו דיצר הכתוב לא יטמא ואס נטמא לוקה ילא זה שנוגע צמת אחר שכבר הוא מחולל צאותו מת שמונח על כתיפו. וש"מ דאינו טעומאה וטומאה אינו חייב וקשיא לרב יוסף דלחד נזיר ואחד כהן הדיוט ואחד כהן גדול כולן הוקשו לענין טעומאה שלא ליטמא צמת: **א"ל ותיקשי לך מסניסין**. אצרייתא דהא תנן דאפילו צטומאה וטומאה חייב על כל אחת ואחת: **שלא צצצצצצצ**. דנגע צמת זה והלך ונטמא צמת אחר ודכוותה נמי צצמתני' דמייחזי על כל אחת ואחת כגון שנעמא צוה והלך ונגע צמת אחר וכי תניא הכא דאינו חייב אלא אחת צטומאת חיבורין צצעוד שמונח לו מת על כתיפו נגע צמת אחר וכדעני לה צצהדיא דהכא

הוא דאינו חייב אלא אחת דצטומאה אחת דמי הוהיל ולא נסתלק מטעומאה לראשונה: ^(א) **וטומאס חיבורין**. מי הויה לה דלורייתא כחדא טומאה משום דהוי מחובר עדיין צמת ראשון קאמרת לה דכי הדר נגע צמת זה הויה לה לכולה חדא טומאה מדלורייתא: **והא אמר רב יתחק צר יוסף לא אמרו טומאה צצצצצצצ**. אס אדס נוגע ידו צצצצצצצ ואותו צו ידו אחרת מנחה ציד צצצצצצצ לא אחרת שהיה גס אותו צצצצצצצ כמי שהוא מחובר ונוגע צטומאה זו אלא לענין קדשים ותרומה שאינו יכול לאכול צהן עד צשעה אצל לענין נזיר לסתור נזירותו ולהציא קרבן על הטומאה ולעושה פסח שלא לעשותו צצצצצצצ שהוא טמא לא ^(א) אמרינן שהא טומאה צחיבורין: **ואי אמרס דמדאורייתא**. הוי חשוב טומאת חיבורין כטומאה אריכתא: **מאי שנא**. נזיר ועושה פסח מקדשים ותרומה: ה"ג **כאן צצצצצצצ אדס צאדס כאן צצצצצצצ אדס צמת**. כלומר נז דמי הוא צצצצצצצ אדס צאדס צוה נוגע צמת והוא צצצצצצצ ומש"ה לא חציצא ליה טעומאת חיבורין לענין נזיר ועושה פסח א¹ אצל הכא טומאת חיבורי [אדס] צמת הויה ומשום הכי הויה לה טעמאת חיבור חציצא כחדא ואינו חייז אלא אחת א² דהא מיטמא וקאי ואמר מר שמי שאינו מחולל ילא זה שהוא מחולל והוקשו נזיר וכהנים כאחת לענין הפרצת טעמאה: **טעמאה וציאה נמי הא מיטמא ליה**. קודם שנאהל צזהל ואמאי מייחזי ואי נמי מניחין דנכנס צזהל שהמת שס הוה ליה טמא וכי הדר נגע אמאי חייב: **כאן צצים כאן צצדה**. כי אמרינן אןן דחייב על הביאה ועל הטומאה כגון דנכנס צצית שהמת לתוכו דטעומאה וציאה צצהדי דדדי אמיין ואידך דלמרן ילא זה שמחולל ועומד כגון שנגע צמת צצשעה והדר נכנס צזהל שמת תחתיו דפטור לפי שכבר הוא מחולל ועומד: צצית

לדרשא ו¹. 8. צס"א מג"ש⁹. 9. צ"ל כאן צחיבורין צעוד שהוא מחובר כו'. 10. צ"ל עס פתח תחת האל"ף ותחת החי"ת. 11. צס"א ליטא לא מיקרי. ומינות אין כאן ליטא. 12. צ"ל דלויכא תוספת טומאה. 13. צ"ל שהרי צשעה. 14. צ"ל דיקרב דדיקרב מסאכ צשעה ואחרי שפירש אינו טמא כי אס טומאת ערב יוש כאן תוספת טומאה. 15. צ"ל טומאה צחיבורין. 16. צ"ל צוהיה טוע צנוגע כנוגע. 17. צ"ל וטלא צחיבורין היינו השלישי הטוע צנוגע צצמת. אצל רש"י כו'. 18. צ"ל ואין כאן תוספת טומאה ומחולל ועומד קרינא ציה. 19. צ"ל טעמאה וציאה נמי הא מיטמא כו'. 20. צס"א דדומיא. 21. צ"ל גרידא. ומינות ידידה נמחק.

הגהות התוספות
1. צ"ל אמר רבה אמר רב הונא. 2. צ"ל הוהיל ושהיהס. 3. צ"ל אפילו אס כו'. 4. צ"ל אל טעמא אל טעמא. 5. כאן הוא קה"ד ומה"ד ומת אחר. כלומר או מת אחר כו'. צ"ל. 6. צ"ל כתיב. 7. צ"ל לדרשא ו¹. 8. צס"א מג"ש⁹. 9. צ"ל כאן צחיבורין צעוד שהוא מחובר כו'. 10. צ"ל עס פתח תחת האל"ף ותחת החי"ת. 11. צס"א ליטא לא מיקרי. ומינות אין כאן ליטא. 12. צ"ל דלויכא תוספת טומאה. 13. צ"ל שהרי צשעה. 14. צ"ל דיקרב דדיקרב מסאכ צשעה ואחרי שפירש אינו טמא כי אס טומאת ערב יוש כאן תוספת טומאה. 15. צ"ל טומאה צחיבורין. 16. צ"ל צוהיה טוע צנוגע כנוגע. 17. צ"ל וטלא צחיבורין היינו השלישי הטוע צנוגע צצמת. אצל רש"י כו'. 18. צ"ל ואין כאן תוספת טומאה ומחולל ועומד קרינא ציה. 19. צ"ל טעמאה וציאה נמי הא מיטמא כו'. 20. צס"א דדומיא. 21. צ"ל גרידא. ומינות ידידה נמחק.

הגהות התוספות
1. צ"ל אמר רבה אמר רב הונא. 2. צ"ל הוהיל ושהיהס. 3. צ"ל אפילו אס כו'. 4. צ"ל אל טעמא אל טעמא. 5. כאן הוא קה"ד ומה"ד ומת אחר. כלומר או מת אחר כו'. צ"ל. 6. צ"ל כתיב. 7. צ"ל לדרשא ו¹. 8. צס"א מג"ש⁹. 9. צ"ל כאן צחיבורין צעוד שהוא מחובר כו'. 10. צ"ל עס פתח תחת האל"ף ותחת החי"ת. 11. צס"א ליטא לא מיקרי. ומינות אין כאן ליטא. 12. צ"ל דלויכא תוספת טומאה. 13. צ"ל שהרי צשעה. 14. צ"ל דיקרב דדיקרב מסאכ צשעה ואחרי שפירש אינו טמא כי אס טומאת ערב יוש כאן תוספת טומאה. 15. צ"ל טומאה צחיבורין. 16. צ"ל צוהיה טוע צנוגע כנוגע. 17. צ"ל וטלא צחיבורין היינו השלישי הטוע צנוגע צצמת. אצל רש"י כו'. 18. צ"ל ואין כאן תוספת טומאה ומחולל ועומד קרינא ציה. 19. צ"ל טעמאה וציאה נמי הא מיטמא כו'. 20. צס"א דדומיא. 21. צ"ל גרידא. ומינות ידידה נמחק.

הגהות התוספות
1. צ"ל אמר רבה אמר רב הונא. 2. צ"ל הוהיל ושהיהס. 3. צ"ל אפילו אס כו'. 4. צ"ל אל טעמא אל טעמא. 5. כאן הוא קה"ד ומה"ד ומת אחר. כלומר או מת אחר כו'. צ"ל. 6. צ"ל כתיב. 7. צ"ל לדרשא ו¹. 8. צס"א מג"ש⁹. 9. צ"ל כאן צחיבורין צעוד שהוא מחובר כו'. 10. צ"ל עס פתח תחת האל"ף ותחת החי"ת. 11. צס"א ליטא לא מיקרי. ומינות אין כאן ליטא. 12. צ"ל דלויכא תוספת טומאה. 13. צ"ל שהרי צשעה. 14. צ"ל דיקרב דדיקרב מסאכ צשעה ואחרי שפירש אינו טמא כי אס טומאת ערב יוש כאן תוספת טומאה. 15. צ"ל טומאה צחיבורין. 16. צ"ל צוהיה טוע צנוגע כנוגע. 17. צ"ל וטלא צחיבורין היינו השלישי הטוע צנוגע צצמת. אצל רש"י כו'. 18. צ"ל ואין כאן תוספת טומאה ומחולל ועומד קרינא ציה. 19. צ"ל טעמאה וציאה נמי הא מיטמא כו'. 20. צס"א דדומיא. 21. צ"ל גרידא. ומינות ידידה נמחק.

הגהות התוספות
1. צ"ל אמר רבה אמר רב הונא. 2. צ"ל הוהיל ושהיהס. 3. צ"ל אפילו אס כו'. 4. צ"ל אל טעמא אל טעמא. 5. כאן הוא קה"ד ומה"ד ומת אחר. כלומר או מת אחר כו'. צ"ל. 6. צ"ל כתיב. 7. צ"ל לדרשא ו¹. 8. צס"א מג"ש⁹. 9. צ"ל כאן צחיבורין צעוד שהוא מחובר כו'. 10. צ"ל עס פתח תחת האל"ף ותחת החי"ת. 11. צס"א ליטא לא מיקרי. ומינות אין כאן ליטא. 12. צ"ל דלויכא תוספת טומאה. 13. צ"ל שהרי צשעה. 14. צ"ל דיקרב דדיקרב מסאכ צשעה ואחרי שפירש אינו טמא כי אס טומאת ערב יוש כאן תוספת טומאה. 15. צ"ל טומאה צחיבורין. 16. צ"ל צוהיה טוע צנוגע כנוגע. 17. צ"ל וטלא צחיבורין היינו השלישי הטוע צנוגע צצמת. אצל רש"י כו'. 18. צ"ל ואין כאן תוספת טומאה ומחולל ועומד קרינא ציה. 19. צ"ל טעמאה וציאה נמי הא מיטמא כו'. 20. צס"א דדומיא. 21. צ"ל גרידא. ומינות ידידה נמחק.

הגהות התוספות
1. צ"ל אמר רבה אמר רב הונא. 2. צ"ל הוהיל ושהיהס. 3. צ"ל אפילו אס כו'. 4. צ"ל אל טעמא אל טעמא. 5. כאן הוא קה"ד ומה"ד ומת אחר. כלומר או מת אחר כו'. צ"ל. 6. צ"ל כתיב. 7. צ"ל לדרשא ו¹. 8. צס"א מג"ש⁹. 9. צ"ל כאן צחיבורין צעוד שהוא מחובר כו'. 10. צ"ל עס פתח תחת האל"ף ותחת החי"ת. 11. צס"א ליטא לא מיקרי. ומינות אין כאן ליטא. 12. צ"ל דלויכא תוספת טומאה. 13. צ"ל שהרי צשעה. 14. צ"ל דיקרב דדיקרב מסאכ צשעה ואחרי שפירש אינו טמא כי אס טומאת ערב יוש כאן תוספת טומאה. 15. צ"ל טומאה צחיבורין. 16. צ"ל צוהיה טוע צנוגע כנוגע. 17. צ"ל וטלא צחיבורין היינו השלישי הטוע צנוגע צצמת. אצל רש"י כו'. 18. צ"ל ואין כאן תוספת טומאה ומחולל ועומד קרינא ציה. 19. צ"ל טעמאה וציאה נמי הא מיטמא כו'. 20. צס"א דדומיא. 21. צ"ל גרידא. ומינות ידידה נמחק.

הגהות התוספות
1. צ"ל אמר רבה אמר רב הונא. 2. צ"ל הוהיל ושהיהס. 3. צ"ל אפילו אס כו'. 4. צ"ל אל טעמא אל טעמא. 5. כאן הוא קה"ד ומה"ד ומת אחר. כלומר או מת אחר כו'. צ"ל. 6. צ"ל כתיב. 7. צ"ל לדרשא ו¹. 8. צס"א מג"ש⁹. 9. צ"ל כאן צחיבורין צעוד שהוא מחובר כו'. 10. צ"ל עס פתח תחת האל"ף ותחת החי"ת. 11. צס"א ליטא לא מיקרי. ומינות אין כאן ליטא. 12. צ"ל דלויכא תוספת טומאה. 13. צ"ל שהרי צשעה. 14. צ"ל דיקרב דדיקרב מסאכ צשעה ואחרי שפירש אינו טמא כי אס טומאת ערב יוש כאן תוספת טומאה. 15. צ"ל טומאה צחיבורין. 16. צ"ל צוהיה טוע צנוגע כנוגע. 17. צ"ל וטלא צחיבורין היינו השלישי הטוע צנוגע צצמת. אצל רש"י כו'. 18. צ"ל ואין כאן תוספת טומאה ומחולל ועומד קרינא ציה. 19. צ"ל טעמאה וציאה נמי הא מיטמא כו'. 20. צס"א דדומיא. 21. צ"ל גרידא. ומינות ידידה נמחק.

הגהות התוספות
1. צ"ל אמר רבה אמר רב הונא. 2. צ"ל הוהיל ושהיהס. 3. צ"ל אפילו אס כו'. 4. צ"ל אל טעמא אל טעמא. 5. כאן הוא קה"ד ומה"ד ומת אחר. כלומר או מת אחר כו'. צ"ל. 6. צ"ל כתיב. 7. צ"ל לדרשא ו¹. 8. צס"א מג"ש⁹. 9. צ"ל כאן צחיבורין צעוד שהוא מחובר כו'. 10. צ"ל עס פתח תחת האל"ף ותחת החי"ת. 11. צס"א ליטא לא מיקרי. ומינות אין כאן ליטא. 12. צ"ל דלויכא תוספת טומאה. 13. צ"ל שהרי צשעה. 14. צ"ל דיקרב דדיקרב מסאכ צשעה ואחרי שפירש אינו טמא כי אס טומאת ערב יוש כאן תוספת טומאה. 15. צ"ל טומאה צחיבורין. 16. צ"ל צוהיה טוע צנוגע כנוגע. 17. צ"ל וטלא צחיבורין היינו השלישי הטוע צנוגע צצמת. אצל רש"י כו'. 18. צ"ל ואין כאן תוספת טומאה ומחולל ועומד קרינא ציה. 19. צ"ל טעמאה וציאה נמי הא מיטמא כו'. 20. צס"א דדומיא. 21. צ"ל גרידא. ומינות ידידה נמחק.

הגהות התוספות
1. צ"ל אמר רבה אמר רב הונא. 2. צ"ל הוהיל ושהיהס. 3. צ"ל אפילו אס כו'. 4. צ"ל אל טעמא אל טעמא. 5. כאן הוא קה"ד ומה"ד ומת אחר. כלומר או מת אחר כו'. צ"ל. 6. צ"ל כתיב. 7. צ"ל לדרשא ו¹. 8. צס"א מג"ש⁹. 9. צ"ל כאן צחיבורין צעוד שהוא מחובר כו'. 10. צ"ל עס פתח תחת האל"ף ותחת החי"ת. 11. צס"א ליטא לא מיקרי. ומינות אין כאן ליטא. 12. צ"ל דלויכא תוספת טומאה. 13. צ"ל שהרי צשעה. 14. צ"ל דיקרב דדיקרב מסאכ צשעה ואחרי שפירש אינו טמא כי אס טומאת ערב יוש כאן תוספת טומאה. 15. צ"ל טומאה צחיבורין. 16. צ"ל צוהיה טוע צנוגע כנוגע. 17. צ"ל וטלא צחיבורין היינו השלישי הטוע צנוגע צצמת. אצל רש"י כו'. 18. צ"ל ואין כאן תוספת טומאה ומחולל ועומד קרינא ציה. 19. צ"ל טעמאה וציאה נמי הא מיטמא כו'. 20. צס"א דדומיא. 21. צ"ל גרידא. ומינות ידידה נמחק.

הגהות התוספות
1. צ"ל אמר רבה אמר רב הונא. 2. צ"ל הוהיל ושהיהס. 3. צ"ל אפילו אס כו'. 4. צ"ל אל טעמא אל טעמא. 5. כאן הוא קה"ד ומה"ד ומת אחר. כלומר או מת אחר כו'. צ"ל. 6. צ"ל כתיב. 7. צ"ל לדרשא ו¹. 8. צס"א מג"ש⁹. 9. צ"ל כאן צחיבורין צעוד שהוא מחובר כו'. 10. צ"ל עס פתח תחת האל"ף ותחת החי"ת. 11. צס"א ליטא לא מיקרי. ומינות אין כאן ליטא. 12. צ"ל דלויכא תוספת טומאה. 13. צ"ל שהרי צשעה. 14. צ"ל דיקרב דדיקרב מסאכ צשעה ואחרי שפירש אינו טמא כי אס טומאת ערב יוש כאן תוספת טומאה. 15. צ"ל טומאה צחיבורין. 16. צ"ל צוהיה טוע צנוגע כנוגע. 17. צ"ל וטלא צחיבורין היינו השלישי הטוע צנוגע צצמת. אצל רש"י כו'. 18. צ"ל ואין כאן תוספת טומאה ומחולל ועומד קרינא ציה. 19. צ"ל טעמאה וציאה נמי הא מיטמא כו'. 20. צס"א דדומיא. 21. צ"ל גרידא. ומינות ידידה נמחק.

הגהות התוספות
1. צ"ל אמר רבה אמר רב הונא. 2. צ"ל הוהיל ושהיהס. 3. צ"ל אפילו אס כו'. 4. צ"ל אל טעמא אל טעמא. 5. כאן הוא קה"ד ומה"ד ומת אחר. כלומר או מת אחר כו'. צ"ל. 6. צ"ל כתיב. 7. צ"ל לדרשא ו¹. 8. צס"א מג"ש⁹. 9. צ"ל כאן צחיבורין צעוד שהוא מחובר כו'. 10. צ"ל עס פתח תחת האל"ף ותחת החי"ת. 11. צס"א ליטא לא מיקרי. ומינות אין כאן ליטא. 12. צ"ל דלויכא תוספת טומאה. 13. צ"ל שהרי צשעה. 14. צ"ל דיקרב דדיקרב מסאכ צשעה ואחרי שפירש אינו טמא כי אס טומאת ערב יוש כאן תוספת טומאה. 15. צ"ל טומאה צחיבורין. 16. צ"ל צוהיה טוע צנוגע כנוגע. 17. צ"ל וטלא צחיבורין היינו השלישי הטוע צנוגע צצמת. אצל רש"י כו'. 18. צ"ל ואין כאן תוספת טומאה ומחולל ועומד קרינא ציה. 19. צ"ל טעמאה וציאה נמי הא מיטמא כו'. 20. צס"א דדומיא. 21. צ"ל גרידא. ומינות ידידה נמחק.

הגהות התוספות
1. צ"ל אמר רבה אמר רב הונא. 2. צ"ל הוהיל ושהיהס. 3. צ"ל אפילו אס כו'. 4. צ"ל אל טעמא אל טעמא. 5. כאן הוא קה"ד ומה"ד ומת אחר. כלומר או מת אחר כו'. צ"ל. 6. צ"ל כתיב. 7. צ"ל לדרשא ו¹. 8. צס"א מג"ש⁹. 9. צ"ל כאן צחיבורין צעוד שהוא מחובר כו'. 10. צ"ל עס פתח תחת האל"ף ותחת החי"ת. 11. צס"א ליטא לא מיקרי. ומינות אין כאן ליטא. 12. צ"ל דלויכא תוספת טומאה. 13. צ"ל שהרי צשעה. 14. צ"ל דיקרב דדיקרב מסאכ צשעה ואחרי שפירש אינו טמא כי אס טומאת ערב יוש כאן תוספת טומאה. 15. צ"ל טומאה צחיבורין. 16. צ"ל צוהיה טוע צנוגע כנוגע. 17. צ"ל וטלא צחיבורין היינו השלישי הטוע צנוגע צצמת. אצל רש"י כו'. 18. צ"ל ואין כאן תוספת טומאה ומחולל ועומד קרינא ציה. 19. צ"ל טעמאה וציאה נמי הא מיטמא כו'. 20. צס"א דדומיא. 21. צ"ל גרידא. ומינות ידידה נמחק.

הגהות התוספות
1. צ"ל אמר רבה אמר רב הונא. 2. צ"ל הוהיל ושהיהס. 3. צ"ל אפילו אס כו'. 4. צ"ל אל טעמא אל טעמא. 5. כאן הוא קה"ד ומה"ד ומת אחר. כלומר או מת אחר כו'. צ"ל. 6. צ"ל כתיב. 7. צ"ל לדרשא ו¹. 8. צס"א מג"ש⁹. 9. צ"ל כאן צחיבורין צעוד שהוא מחובר כו'. 10. צ"ל עס פתח תחת האל"ף ותחת החי"ת. 11. צס"א ליטא לא מיקרי. ומינות אין כאן ליטא. 12. צ"ל דלויכא תוספת טומאה. 13. צ"ל שהרי צשעה. 14. צ"ל דיקרב דדיקרב מסאכ צשעה ואחרי שפירש אינו טמא כי אס טומאת ערב יוש כאן תוספת טומאה. 15. צ"ל טומאה צחיבורין. 16. צ"ל צוהיה טוע צנוגע כנוגע. 17. צ"ל וטלא צחיבורין היינו השלישי הטוע צנוגע צצמת. אצל רש"י כו'. 18. צ"ל ואין כאן תוספת טומאה ומחולל ועומד קרינא ציה. 19. צ"ל טעמאה וציאה נמי הא מיטמא כו'. 20. צס"א דדומיא. 21. צ"ל גרידא. ומינות ידידה נמחק.

הגהות התוספות
1. צ"ל אמר רבה אמר רב הונא. 2. צ"ל הוהיל ושהיהס. 3. צ"ל אפילו אס כו'. 4. צ"ל אל טעמא אל טעמא. 5. כאן הוא קה"ד ומה"ד ומת אחר. כלומר או מת אחר כו'. צ"ל. 6. צ"ל כתיב. 7. צ"ל לדרשא ו¹. 8. צס"א מג"ש⁹. 9. צ"ל כאן צחיבורין צעוד שהוא מחובר כו'. 10. צ"ל עס פתח תחת האל"ף ותחת החי"ת. 11. צס"א ליטא לא מיקרי. ומינות אין כאן ליטא. 12. צ"ל דלויכא תוספת טומאה. 13. צ"ל שהרי צשעה. 14. צ"ל דיקרב דדיקרב מסאכ צשעה ואחרי שפירש אינו טמא כי אס טומאת ערב יוש כאן תוספת טומאה. 15. צ"ל טומאה צחיבורין. 16. צ"ל צוהיה טוע צנוגע כנוגע. 17. צ"ל וטלא צחיבורין היינו השלישי הטוע צנוגע צצמת. אצל רש"י כו'. 18. צ"ל ואין כאן תוספת טומאה ומחולל ועומד קרינא ציה. 19. צ"ל טעמאה וציאה נמי הא מיטמא כו'. 20. צס"א דדומיא. 21. צ"ל גרידא. ומינות ידידה נמחק.

הגהות התוספות
1. צ"ל אמר רבה אמר רב הונא. 2. צ"ל הוהיל ושהיהס. 3. צ"ל אפילו אס כו'. 4. צ"ל אל טעמא אל טעמא. 5. כאן הוא קה"ד ומה"ד ומת אחר. כלומר או מת אחר כו'. צ"ל. 6. צ"ל כתיב. 7. צ"ל לדרשא ו¹. 8. צס"א מג"ש⁹. 9. צ"ל כאן צחיבורין צעוד שהוא מחובר כו'. 10. צ"ל עס פתח תחת האל"ף ותחת החי"ת. 11. צס"א ליטא לא מיקרי. ומינות אין כאן ליטא. 12. צ"ל דלויכא תוספת טומאה. 13. צ"ל שהרי צשעה. 14. צ"ל דיקרב דדיקרב מסאכ צשעה ואחרי שפירש אינו טמא כי אס טומאת ערב יוש כאן תוספת טומאה. 15. צ"ל טומאה צחיבורין. 16. צ"ל צוהיה טוע צנוגע כנוגע. 17. צ"ל וטלא צחיבורין היינו השלישי הטוע צנוגע צצמת. אצל רש"י כו'. 18. צ"ל ואין כאן תוספת טומאה ומחולל ועומד קרינא ציה. 19. צ"ל טעמאה וציאה נמי הא מיטמא כו'. 20. צס"א דדומיא. 21. צ"ל גרידא. ומינות ידידה נמחק.

הגהות התוספות
1. צ